

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

انتشارات
۷۷۶

احیای بوم‌شناختی در مناطق حفاظت‌شده

اصول، دستورالعمل‌ها و کارکردها

کارن کنیلی‌ساید، نایجل دادلی، استفانی کارنز
کارول هال، سو استولتون

ترجمه:

دکتر فاطمه طباطبائی یزدی

عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد

دکتر محمد فرزام

استاد دانشگاه فردوسی مشهد

عنوان و نام پدیدآور:	احیای بوم‌شناختی در مناطق حفاظت‌شده: اصول، دستورالعمل‌ها و کارکردها/ [تهیه کننده اتحادیه بین‌المللی حفاظت از طبیعت و منابع طبیعی]؛ [ویراستاران] کارن کنیلی‌ساید... [و دیگران]؛ ترجمه فاطمه طباطبائی یزدی، محمد فرزاد؛ ویراستار علمی مهدی کلاهی؛ ویراستار ادبی هانیه اسدیپور فعال مشهد.
مشخصات نشر:	مشهد: دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری:	۱۵۶ ص. رحلی ۲۹×۲۱ س.م.
فروست:	انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد؛ ۷۷۶.
شابک:	ISBN: 978-964-386-473-6
وضعیت فهرست‌نویسی:	فیفا.
یادداشت:	عنوان اصلی: Ecological restoration for protected areas: principles, guidelines and best practices, 2012.
موضوع:	مناطق حفاظت‌شده
موضوع:	مناطق حفاظت‌شده -- مدیریت
موضوع:	مناطق طبیعی
موضوع:	بوم‌شناسی احیا
شناسه افزوده:	کنیلی‌ساید، کارن
شناسه افزوده:	طباطبائی یزدی، فاطمه، ۱۳۵۵ - مترجم
شناسه افزوده:	فرزاد، محمد، ۱۳۵۱ - مترجم
شناسه افزوده:	کلاهی، مهدی، ۱۳۵۷ - ویراستار
شناسه افزوده:	اتحادیه بین‌المللی حفاظت از طبیعت و منابع طبیعی
شناسه افزوده:	International Union for Conservation of Nature and Natural Resources
شناسه افزوده:	دانشگاه فردوسی مشهد، انتشارات.
رده‌بندی کنگره:	S944
رده‌بندی دیویی:	۳۳۳/۷۲
شماره کتابشناسی ملی:	۷۴۳۲۹۵۸

احیای بوم‌شناختی در مناطق حفاظت‌شده

اصول، دستورالعمل‌ها و کارکردها

انتشارات
۷۷۶

پدیدآورندگان: کارن کنیلی‌ساید؛ نایجل دادلی؛ استفانی کارنز؛ کارول هال؛ سو استولتون
ترجمه: دکتر فاطمه طباطبائی یزدی؛ دکتر محمد فرزاد
ویراستار علمی: دکتر مهدی کلاهی
ویراستار ادبی: هانیه اسدیپور فعال مشهد
مشخصات: رحلی، ۲۰۰ نسخه، چاپ اول، بهار ۱۴۰۰
چاپ و صحافی: چاپخانه دقت
بها: ۴۵۰/۰۰۰ ریال
حق چاپ برای انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد محفوظ است.

مراکز پخش:

فروشگاه و نمایشگاه کتاب پردیس: مشهد، میدان آزادی، دانشگاه فردوسی مشهد، جنب سلف یاس
تلفن: ۳۸۸۰۲۶۶۶ - ۳۸۸۳۳۷۲۷ (۰۵۱)
مؤسسه کتابیران: تهران، خیابان کارگر جنوبی، خیابان لبافی‌نژاد، بین خیابان فروردین و اردیبهشت،
شماره ۲۳۸، تلفن: ۶۶۴۹۴۴۰۹ - ۶۶۴۸۴۷۱۵ (۰۲۱)
مؤسسه دانشیران: تهران، خیابان انقلاب، خیابان منیری جاوید (اردیبهشت) نبش خیابان نظری، شماره ۱۴۲
تلفکس: ۶۶۴۰۰۲۲۰ - ۶۶۴۰۰۱۴۴ (۰۲۱)

<http://press.um.ac.ir>

Email: press@um.ac.ir

فهرست

.....	سخن مترجمان	۵
.....	پیشگفتار	۱۱
.....	سر آغاز: توسعه نوشتار	۱۳
.....	سپاسگزاری ها	۱۵
.....	فصل ۱. شیوه استفاده از این راهنما	۱۹
.....	فصل ۲. مفاهیم احیا و مناطق حفاظت شده	۲۱
.....	۲-۱: احیای بوم‌شناختی و مفاهیم مناطق حفاظت شده	۲۳
.....	۲-۲: چرا باید مناطق حفاظت شده احیا شوند؟	۲۸
.....	۲-۳: زمان و مکان اجرای عملیات احیا	۳۱
.....	۲-۴: احیای مناطق حفاظت شده با دیدگاه تغییر اقلیم	۳۱
.....	۲-۵: احیای پیوستگی	۳۴
.....	فصل ۳. اصول و دستورالعمل‌های احیای مناطق حفاظت شده	۳۷
.....	اصول احیای بوم‌شناختی برای مناطق حفاظت شده: مشارکت مؤثر و کارآمد	۳۸
.....	اصل ۱: مؤثر بودن در استقرار مجدد و نگهداری ارزش‌های منطقه تحت حفاظت	۳۹
.....	اصل ۲: مؤثر در افزایش دادن خروجی‌های مفید، درعین کاستن هزینه‌های زمان، منابع و تلاش	۴۲
.....	اصل ۳: فرایند احیای مشارکتی در مناطق حفاظت شده راهکاری برای همکاری شرکا و گروه‌داران و افزایش مشارکت و تجربه بازدیدکنندگان	۴۳
.....	فصل ۴. بهترین اقدام‌ها	۴۵
.....	اصل ۱: مؤثر در استقرار مجدد و حفظ ارزش‌های منطقه حفاظت شده	۴۶
.....	اصل ۲: کارآمدی در به حداکثر رساندن نتایج سودمند، ضمن به حداقل رساندن هزینه‌ها در زمان، منابع و تلاش	۶۴
.....	اصل ۳: تعامل از طریق همکاری با شرکا و ذی‌نفعان برای ترویج مشارکت و ارتقای تجربه بازدیدکنندگان	۷۲
.....	فصل ۵. فرایندهای احیا در مناطق حفاظت شده	۸۱
.....	مرحله ۱: تعریف مسئله و مشارکت دادن ذی‌نفعان	۸۵
.....	مرحله ۲: ارزیابی مسئله	۸۹
.....	مرحله ۳: تعیین اهداف نهایی احیای بوم‌شناختی	۹۴
.....	مرحله ۴: تعیین اهداف اجرایی احیای بوم‌شناختی	۹۵
.....	مرحله ۵: طراحی شیوه احیای بوم‌شناختی	۹۸
.....	مرحله ۶: به کارگیری شیوه احیای بوم‌شناختی	۱۰۱
.....	مرحله ۷: به کارگیری مدیریت انطباقی	۱۰۱
.....	نتیجه‌گیری	۱۰۳
.....	فصل ۶. مطالعات موردی	۱۰۵

- ۱-۶: پروژه زندگی لیتولاهدت (Lintulahdet): احیای تالاب‌های کشور فنلاند..... ۱۰۸
- ۲-۶: احیای خرس سیاه آسیایی در جمهوری کره جنوبی..... ۱۱۱
- ۳-۶: پروژه احیای سیمای جنگلی فاندیرانا مارالامبو در ماداگاسکار..... ۱۱۳
- ۴-۶: برنامه «کار برای جنگل» جهت احیای بیشه‌ها و درخت‌زارهای مجاور مناطق استوایی در آفریقای جنوبی: فقر، کربن و احیا..... ۱۱۶
- ۵-۶: به‌کارگیری دانش بوم‌شناسی سنتی در احیای جنگل لاکاندون مکزیک..... ۱۱۸
- ۶-۶: احیای دلتای پایین‌رود سنغال در موریتانی..... ۱۲۱
- ۷-۶: احیا در مناطق حفاظت‌شده جنگل آتلانتیک در برزیل..... ۱۲۳
- ۸-۶: زیستگاه ۱۴۱۰: احیای زیستگاه و اتصال مناطق حفاظت‌شده در جنوب استرالیا..... ۱۲۵
- ۹-۶: احیای زمین و گرامیداشت تاریخ جزیره لایل در گوایی هاناس کانادا..... ۱۲۸
- ۱۰-۶: احیای تالاب‌های عراق..... ۱۳۰
- ۱۱-۶: پروژه جنگل بارانی اسپرینگ‌بروک: احیای جنگل‌های میراث جهانی در استرالیا..... ۱۳۴
- ۱۲-۶: احیای جزایر صدفی در ساحل ملی کانادارال ایالات متحده آمریکا..... ۱۳۷
- ضمیمه: فهرست بهترین اقدامات..... ۱۴۱
- واژه‌نامه..... ۱۴۵
- منابع..... ۱۴۷
- نمایه..... ۱۵۵

سخن مترجمان

اقدامات احیا، ذکر نمونه‌های موفق از احیا در سطح جهانی، راهکارهای مناسب در شرایط مختلف و رویارویی با درجات مختلف شدت تخریب، به تفصیل به بیان فرایند احیا و ارائه برنامه عملیاتی برای دستیابی به اهداف مختلف مدیریتی می‌پردازد.

ضرورت وجود کتابی به زبان فارسی که از طرفی به راحتی بتواند به عنوان منبع درسی در مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد (برای تدریس دروسی چون بازسازی زیستگاه) و دکترای محیط زیست و رشته‌های مختلف منابع طبیعی مورد استفاده اساتید و دانشجویان باشد و از طرفی بتواند به طور کاربردی مورد استفاده مدیران و کارشناسان و متولیان حفاظت مناطق حفاظت شده و منابع طبیعی قرار گیرد، مترجمان را بر آن داشت که به ترجمه کتاب حاضر که از سوی اتحادیه بین المللی حفاظت از طبیعت (IUCN) به چاپ رسیده است، بپردازند.

کتاب حاضر راهنمای عملی برای احیای مناطق تحت حفاظت در ایران و جهان مشتمل بر مناطق تحت مدیریت در طبقه بندی IUCN و مناطق تحت حفاظت در ایران که به مناطق چهارگانه معروف اند، ارائه می‌دهد و در این کتاب «مناطق حفاظت شده» کلیه مناطق مذکور را شامل می‌شود. کاربران و متخصصان منابع طبیعی و محیط زیست می‌توانند در این کتاب راه حل‌های مناسب احیا که هم‌اینک به امری اجتناب ناپذیر در حفاظت از عرصه‌های طبیعی تبدیل شده‌اند را بیابند و اولویت بندی کنند. بهره گیری از راهبردهای این کتاب باعث می‌شود که بدانیم چه موقع و چه زمانی به انجام چه اقداماتی از احیا بپردازیم تا با انجام اقدامات نامناسب و آزمون و خطا، صدمه‌ای جبران ناپذیر به زیستگاه‌ها وارد نسازیم و از اتلاف هزینه و زمان نیز پیشگیری کنیم.

امروزه رشد جمعیت و روند روزافزون بهره‌برداری و فشار بر محیط زیست و عرصه‌های طبیعی، تغییرات سریع اقلیمی و به طور کلی تخریب محیط زیست به مسئله‌ای جدی در سطح جهانی تبدیل شده است. اثرات تخریب‌های انسانی بر منابع طبیعی و زیستگاه‌ها حتی در مناطق حفاظت شده نیز مشهود است. از آنجا که مناطق حفاظت شده آخرین مأمن برای تنوع زیستی و بسیاری از گونه‌های گیاهی و جانوری در خطر انقراض و تهدید شده هستند، مدیریت صحیح به همراه حفاظت مؤثر و برنامه ریزی شده برای جلوگیری از سیر قهقراپی و افت کمی و کیفی این زیستگاه‌ها و مناطق بسیار ضروری است.

گرچه تخریب منابع طبیعی و محیط زیست و افت کیفی زیستگاه‌ها بر اثر آلودگی‌ها و تغییرات اقلیمی از چالش‌های جهانی بوده است و کشورهای توسعه یافته نیز با آن‌ها مواجه هستند، در کشورهای در حال توسعه و فقیر به علت برداشت بی‌رویه منابع طبیعی و دست اندازی به عرصه‌های طبیعی و هم افزایی منفی عوامل تخریب، مشکلات حفاظتی و مدیریتی منابع طبیعی و محیط زیست شکل پیچیده تری به خود می‌گیرند که باعث ادامه روند تخریب، حتی در مناطق تحت مدیریت دولتی و با ارزش حفاظتی بالا می‌شوند. در نتیجه امید است احیای بوم شناختی مناطق حفاظت شده به عنوان رکنی اساسی در حفاظت از زیستگاه‌ها و تنوع زیستی در برنامه مدیریت مناطق حفاظت شده کشور قرار بگیرد.

کتاب حاضر که براساس ضرورت وجود راهنمایی کاربردی برای احیا و بازسازی مناطق حفاظت شده تألیف شده است، ابعاد مختلف احیا از احیای تک گونه تا احیای اکوسیستمی را مورد توجه قرار می‌دهد. این کتاب علاوه بر اصول و مبانی احیا، راهبردها، دستورالعمل‌ها، بهترین

در پایان لازم می‌بینیم از داوران و ویراستاران محترم که با نظریات ارزشمند خود سبب بهبود کتاب حاضر شدند و همچنین از همکاری دانشجویان، آرش مهدی‌زاده ترنیک و امیررضا سلیمان‌نژاد در تایپ بخشی از کتاب سپاسگزاری کنیم.

دکتر فاطمه طباطبائی یزدی

دکتر محمد فرزام

دانشکده منابع طبیعی و محیط‌زیست
دانشگاه فردوسی مشهد

به‌طور جامع‌نگرتر، با احیا و افزایش تاب‌آوری اکوسیستمی امکان مقابله با برخی از چالش‌های بزرگ جهانی از جمله تغییرات سریع آب‌وهوایی و ازدست‌رفتن زیستگاه‌ها و تنوع‌زیستی فراهم می‌شود.

از آنجا که اقدام به احیا در صورت عدم شناسایی منابع تخریب، عدم آشنایی با اصول و راهکارهای مناسب و یا عدم هدف‌گذاری و برنامه‌ریزی مناسب برای احیا موجب دست‌کاری نامناسب در زیستگاه‌های ارزشمند و مناطق حفاظت‌شده که محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های خاص خود را از نظر قانونی و بوم‌شناختی دارند می‌شوند، مطالب ارائه‌شده در این کتاب می‌تواند در حفاظت و مدیریت کارآمد منابع طبیعی و به‌خصوص مناطق حفاظت‌شده کشور نقش قابل‌توجهی ایفا کند.

مجموعه دستورالعمل‌ها برای بهترین اقدامات در مناطق حفاظت‌شده IUCN WCPA

مجموعه دستورالعمل‌ها برای بهترین اقدامات در مناطق حفاظت‌شده IUCN WCPA، معتبرترین منبع برای مدیران مناطق حفاظت‌شده است. این مجموعه با مشارکت و همکاری فعالان متخصص که توان خود را وقف مدیریت بهتر در فعالیت‌های میدانی کرده‌اند، آماده شده است. این متخصصان درس‌ها و توصیه‌های مرتبط را از تمامی افراد و سازمان‌های IUCN جمع‌آوری کرده‌اند تا ظرفیت سازمانی و فردی را برای مدیریت مؤثر، عادلانه و پایدار سیستم مناطق حفاظت‌شده توسعه دهند و برای مقابله با هزاران چالش ممکن در فعالیت‌های میدانی توان‌افزایی کنند. این متخصصان دولت‌ها، سازمان‌های مناطق حفاظت‌شده، سازمان‌های غیردولتی، جوامع و شرکای بخش خصوصی را برای رسیدن به اهداف و مقاصد خود، به‌ویژه تحقق برنامه کار در مناطق حفاظت‌شده کنوانسیون تنوع زیستی حمایت می‌کنند.

یک مجموعه کامل از دستورالعمل‌ها در این سایت موجود است: www.iucn.org/pa_guidelines

منابع تکمیلی نیز در این سایت قابل دسترسی است: www.cbd.int/protected/tools

برای توسعه ظرفیت یک سیاره تحت حفاظت، در این وب‌سایت همکاری کنید: www.protectedplanet.net

تعریف مناطق حفاظت‌شده توسط IUCN، طبقات مدیریت و انواع حکمرانی

IUCN منطقه تحت حفاظت را این گونه تعریف می‌کند:

فضای جغرافیایی کاملاً معین، به رسمیت شناخته شده، اختصاص داده شده و مدیریت شده از طریق قوانین و یا دیگر ابزارهای مؤثر برای دستیابی به حفاظت طولانی مدت از طبیعت و خدمات اکوسیستم و ارزش‌های فرهنگی مرتبط با طبیعت.

این تعریف در شش طبقه مدیریتی (که یک مورد از آن زیرطبقه نیز دارد) به شرح زیر بسط داده شده است:

۱. الف. ذخیره گاه‌های طبیعی محض: به شدت برای حفظ تنوع زیستی و همچنین به احتمال زیاد، ویژگی‌های زمین‌شناسی/ژئومورفولوژی محافظت می‌شوند. در این مناطق بازدید انسان، استفاده و تأثیرات انسانی تحت کنترل و محدود شده است تا از حفظ ارزش‌های حفاظتی اطمینان حاصل شود.
۱. ب. مناطق بکر: مناطق معمولاً بزرگ تغییر نمی‌یابند و یا با تغییر مختصر که طبیعت و تأثیرات طبیعی خود را حفظ کرده‌اند، بدون سکونت دائمی یا قابل توجه انسان‌ها هستند و برای حفظ شرایط طبیعی خود حفاظت و مدیریت می‌شوند.
۲. پارک ملی: مناطق بزرگ طبیعی یا تقریباً طبیعی که از فرایندهای بوم‌شناختی در مقیاس بزرگ حفاظت می‌کنند و دارای گونه‌ها و اکوسیستم‌های خاص خود هستند و فرصت‌های معنوی، علمی، آموزشی، تفریحی و بازدید سازگار با محیط زیست و فرهنگ را فراهم می‌کنند.
۳. اثر طبیعی: مناطقی که از یک اثر طبیعی ویژه محافظت می‌کنند مانند لندفرم‌ها، کوه‌های دریایی، غارهای دریایی، عوارض زمین‌شناختی مانند غارها و یا آثار زنده مانند بیشه‌های باستانی.
۴. مناطق تحت مدیریت برای حفاظت زیستگاه‌ها/گونه‌ها: مناطقی که از زیستگاه یا گونه محافظت می‌کنند؛ به‌طوری که مدیریت آن‌ها نشان‌دهنده این اولویت است. بسیاری از این مناطق نیازمند مداخلات منظم و فعال برای پاسخ گویی به نیازهای یک گونه یا زیستگاه خاص هستند. اما اجرای مداخلات جزء شرایط قرارگرفتن در این طبقه نیست.

۵. سیمای دریایی یا خشکی حفاظت‌شده: منطقه‌ای که در آن تعامل میان انسان و طبیعت در طول زمان، یک ویژگی خاص بوم‌شناختی، بیولوژیکی و فرهنگی و یا زیبایی‌شناسی ایجاد کرده است و حفاظت از یکپارچگی این تعامل برای حفظ و بقای منطقه و ارزش‌های حفاظتی و سایر ارزش‌های وابسته ضروری است.
۶. مناطق حفاظت‌شده برای مدیریت منابع: مناطقی که اکوسیستم را به همراه ارزش‌های فرهنگی و سیستم‌های مدیریت سنتی برای استفاده پایدار منابع طبیعی حفظ می‌کنند. این مناطق نسبتاً بزرگ‌اند و در شرایط طبیعی قرار دارند و جمعیت حاضر در آن‌ها تحت مدیریت پایدار منابع طبیعی است و به شکل غیرصنعتی، سازگار با حفظ طبیعت و در سطح پایین از منابع طبیعی استفاده می‌کنند و نوع (پایداری) بهره‌برداری به عنوان یکی از اهداف منطقه تلقی می‌شود. این طبقه‌بندی باید براساس اهداف اولیه مدیریت که باید درمورد حداقل سه چهارم منطقه تحت حفاظت صدق کنند، انجام شود (قانون ۷۵/).

این طبقات مدیریتی با نوع خاصی از حکمرانی اعمال می‌شوند که توصیفی است از اینکه چه کسی اختیار و مسئولیت مناطق حفاظت‌شده را برعهده دارد. IUCN چهار نوع حکمرانی را تعریف می‌کند:

۱. حکمرانی توسط دولت: آژانس/وزارت ملی یا فدرال مسئول است؛ آژانس/وزارت در سطح پایین تر از ملی مسئول است؛ مدیریت توسط دولت واگذار شده است (مثلاً به یک سازمان مردم‌نهاد).
۲. حکمرانی مشترک: مدیریت مشارکتی (با درجات متنوع تأثیرگذاری)؛ مدیریت مشترک (هیئت مدیریت چندگانه)؛ مدیریت فرامرزی (سطوح متنوع فرای مرزهای بین‌المللی).
۳. حکمرانی خصوصی: از طریق مالک شخصی، از طریق سازمان‌های غیرانتفاعی (سمن‌ها) (سازمان‌های مردم‌نهاد)، دانشگاه‌ها، شرکت‌های تعاونی، از طریق سازمان‌های انتفاعی (اشخاص یا شرکت‌ها).
- ۴- نظارت توسط بومیان و جوامع محلی: مناطق و قلمروهای تحت حفاظت متعلق به بومیان؛ مناطق حفاظت‌شده توسط جوامع محلی که توسط این جوامع معرفی و مدیریت می‌شوند.

برای اطلاعات بیشتر درمورد تعاریف IUCN، طبقات و انواع حکمرانی به www.iucn.org/pa-categories مراجعه کنید که از سایت قابل بارگیری (دانلود) است. ۲۰۰۸

کمیسیون جهانی مناطق حفاظت‌شده IUCN

IUCN-WCPA برترین شبکه جهانی برای کارشناسی مناطق حفاظت‌شده است. این شبکه توسط برنامه مناطق حفاظت‌شده IUCN مدیریت می‌شود و بیش از ۱۴۰۰ عضو در ۱۴۰ کشور دارد. IUCN-WCPA به دولت‌ها و سایرین در برنامه‌ریزی برای مناطق حفاظت‌شده و ادغام برنامه‌ها در تمامی بخش‌ها کمک می‌کند. این کمک‌ها از طریق ارائه پیشنهادها، استراتژیک به سیاست‌گذاران، تقویت ظرفیت و سرمایه‌گذاری در مناطق حفاظت‌شده و گرد هم آوردن هیئت‌های مختلف گروه‌داران در مناطق حفاظت‌شده برای مقابله با چالش‌ها صورت می‌گیرند.

برای بیش از ۵۰ سال، IUCN و WCPA جلودار فعالیت‌های جهانی در مناطق حفاظت‌شده بوده‌اند.

www.iucn.org/wcpa

کنوانسیون تنوع زیستی

کنوانسیون تنوع زیستی که در دسامبر ۱۹۹۳ وارد عمل شد، یک معاهده بین‌المللی برای حفظ تنوع زیستی، استفاده پایدار از مؤلفه‌های تنوع زیستی و شراکت عادلانه در منافع حاصل از استفاده از منابع ژنتیکی می‌باشد. این کنوانسیون با ۱۹۳ عضو، نسبتاً از مشارکت جهانی بین کشورها برخوردار است. این کنوانسیون به دنبال مقابله با هرگونه تهدید تنوع زیستی و خدمات اکوسیستم از طریق ارزیابی علمی، توسعه ابزارها، مشوق‌ها و فرایندها، انتقال تکنولوژی و اقدامات مناسب و فعالیت و مشارکت کامل گروه‌داران، شامل جوامع محلی و بومی، جوانان، سازمان‌های مردم‌نهاد، زنان و جامعه تجاری می‌باشد. دهمین همایش اعضا در سال ۲۰۱۰ برگزار شد که طی آن کشورهای مشارکت‌کننده نسخه‌ای بازبینی‌شده و به‌روز از برنامه راهبردی برای تنوع زیستی در سال‌های ۲۰۲۰-۲۰۱۰ اتخاذ کردند که پنج هدف استراتژیک و بیست هدف تنوع زیستی آجی را دربر می‌گرفت. این برنامه چهارچوب کلی در موضوع تنوع زیستی است که نه تنها به کنوانسیون‌های مربوط به تنوع زیستی، بلکه به تمام سیستم سازمان ملل احاطه دارد.

www.cbd.int

IUCN اتحادیه بین‌المللی محافظت از طبیعت

IUCN به جهانیان کمک می‌کند تا راه‌حل‌های عملی را برای مهم‌ترین چالش‌های مرتبط با توسعه و محیط زیست بیابند. IUCN روی تنوع زیستی، تغییر اقلیم، انرژی، معیشت انسان‌ها و سبز شدن اقتصاد جهانی از طریق تحقیقات علمی، مدیریت پروژه‌های عملی در سراسر جهان و گرد هم آوردن دولت‌ها، سازمان‌های مردم‌نهاد، سازمان ملل و شرکت‌ها برای توسعه سیاست‌ها، قوانین و بهترین اقدامات کار می‌کند. IUCN قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین سازمان محیط زیستی جهان است که بیش از ۱۲۰۰ عضو، شامل دولت‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد و حدود ۱۱۰۰۰ داوطلب متخصص در ۱۶۰ کشور دارد. عملکرد IUCN تحت حمایت بیش از ۱۰۰۰ کارمند در ۴۵ دفتر و هزاران شریک در بخش دولتی، خصوصی و سازمان‌های مردم‌نهاد در سراسر جهان قرار دارد.

www.iucn.org

سیاره تحت حفاظت

سیاره تحت حفاظت حاصل مشارکت IUCN-WCPA، UNEP-WCMC است و جهانی را تصوّر می‌کند که از ارزش مناطق حفاظت‌شده آگاه است و قادر به برداشتن قدم‌های مثبت برای حفظ و پیشرفت یکپارچگی این مناطق در برابر تغییرات جهانی است. این مشارکت شامل توسعه زیرساخت در مقیاس جهانی برای اکتساب، تجزیه و تحلیل، انتقال و تبادل اطلاعات و دانش در مورد وضعیت و روند مناطق حفاظت‌شده است که طیف کامل گروه‌داران را دربر می‌گیرد و در دستیابی به اهداف هزاره جهانی، برنامه استراتژیک برای تنوع زیستی کنوانسیون تنوع زیستی، تصمیم‌گیری آگاهانه و اقدام بهتر نقش مهمی ایفا می‌کند. گزارش سیاره تحت حفاظت، راهنمای بهترین اقدام IUCN-WCPA و ژورنال PARKS همگی به توانمندسازی این اقدامات کمک می‌کنند.

www.protectedplanet.net

انجمن احیای بوم‌شناختی

انجمن احیای بوم‌شناختی یک سازمان مردم‌نهاد بین‌المللی است که نمایندگی شبکه‌ای از متخصصان احیا شامل محققان، متخصصان اجرایی، تصمیم‌گیرندگان و رهبران جوامع در آفریقا، آسیا، استرالیا/نیوزلند، اروپا و آمریکا را برعهده دارد. مأموریت این انجمن، ترویج احیای بوم‌شناختی به‌عنوان راهی برای حفظ تنوع حیات روی زمین و برقراری مجدد یک رابطه سالم بوم‌شناختی بین طبیعت و فرهنگ است. این انجمن در سطوح بین‌المللی، منطقه‌ای و ملی فعالیت دارد و با سازمان‌های دولتی، ارگان‌های بین‌دولتی، سازمان‌های مردم‌نهاد، بخش خصوصی و جوامع محلی برای پیشرفت علم و عمل در جهت منافع تنوع زیستی، اکوسیستم‌ها و انسان‌ها مشارکت و همکاری می‌کند. انجمن احیای بوم‌شناختی همچنین اشتراک‌گذاری علم و دانش در زمینه بازسازی را از طریق ژورنالی به‌نام احیای بوم‌شناختی، سری کتاب‌های چاپ‌شده توسط انتشارات آیلندپرس و همایش‌ها و کارگاه‌های بین‌المللی تسهیل می‌کند.

www.ser.org

مشاورین رانگلیا

با تخصص در مدیریت مناطق حفاظت‌شده، سیاست‌های اقلیمی و قیمت‌گذاری کربن، مشاورین رانگلیا به سیاست‌گذاران کمک می‌کنند تا بهترین پیشنهادها را حرفه‌ای را برگزینند، بهترین اقدامات را ترکیب و برنامه‌های جدیدی ایجاد کنند. دفتر مشاورین رانگلیا در ایالت ویکتوریا در کانادا قرار دارد. استفانی کارنز و کارول هال، کمک‌های مشاورین رانگلیا به سند پیش‌رو را راهنمایی و رهبری کردند.

www.wrangellia.ca

آژانس پارک‌های کانادا (پارکز کانادا)

آژانس پارک‌های کانادا، نماینده و حافظ مثال‌های ویژه ملی از میراث فرهنگی و طبیعی کاناداست و به ارتقای درک عمومی، قدردانی و لذت‌های مرتبط با طبیعت در قالب روش‌هایی که یکپارچگی و ارزش تاریخی این مکان‌ها را برای زمان حال و نسل‌های آینده تضمین می‌کنند، کمک می‌کند. پارک‌های ملی، سایت‌های تاریخی ملی و مناطق دریایی تحت حفاظت ملی که آژانس پارک‌های کانادا مسئول آنهاست، به کانادایی‌ها و بازدیدکنندگان از سایر کشورها این را فرصت می‌دهند تا تجربیات معناداری داشته باشند و شخصاً با این میراث‌ها ارتباط برقرار کنند. با انجام این وظایف، آژانس پارک‌های کانادا با همکاری افراد بومی، گروداران و جوامع همسایه به فعالیت خود می‌پردازد.

www.pc.gc.ca

Equilibrium RESEARCH

تحقیقات تعادل

مؤسسه تحقیقات تعادل، تغییرات مثبت محیط‌زیستی و اجتماعی را از طریق ارتباط تحقیقات هدفمند با کاربردهای میدانی، ترویج می‌کند. سو استولتون و نایجل دادلی مؤسسه تعادل را در سال ۱۹۹۱ تأسیس کردند. مؤسسه تعادل با گروه‌هایی از جوامع محلی گرفته تا مؤسسات سازمان ملل متحد همکاری می‌کند. مسائل اصلی شامل مناطق حفاظت‌شده و رویکردهایی حفاظت با مقیاس وسیع هستند. مؤسسه تحقیقات تعادل خدمات مشاوره‌ای ارائه می‌دهد و خود نیز تعدادی از پروژه‌ها را اجرا می‌کند. سو و نایجل از اعضای کمیسیون جهانی مناطق حفاظت‌شده IUCN و کمیسیون سیاست‌های محیط‌زیستی، اجتماعی اقتصادی می‌باشند. نایجل سرپرستی موضوع توسعه ظرفیت در WCPA را برعهده دارد.

www.equilibriumResearch.com

تعیین مناطق جغرافیایی و ارائه مطالب در این کتاب به‌هیچ‌وجه نشان‌دهنده نظریات IUCN، آژانس پارک‌های کانادا، انجمن احیای بوم‌شناختی و دبیرخانه کنوانسیون تنوع‌زیستی در رابطه با وضعیت قانونی هیچ کشور، قلمرو یا منطقه و مسئولان آن‌ها و یا تعیین مرزهای این مناطق نیست.

دیدگاه ارائه‌شده در این کتاب، الزاماً دیدگاه‌های IUCN، آژانس پارک‌های کانادا، انجمن احیای بوم‌شناختی احیای بوم‌شناختی و دبیرخانه کنوانسیون تنوع‌زیستی را منعکس نمی‌کند.

بخشی از تأمین مالی برای این طرح توسط آژانس پارک‌های کانادا، انجمن احیای بوم‌شناختی و دبیرخانه کنوانسیون تنوع‌زیستی انجام شده است.

پیشگفتار

ماهاتما گاندی می‌گوید: «اگر بتوانیم تفاوت بین آنچه انجام می‌دهیم با آنچه قادر به انجام آن هستیم را درک کنیم، آنگاه قادر خواهیم بود بسیاری از مشکلات جهان را حل و فصل کنیم».

احیای ارزش‌های مشترک و طبیعی مناطق حفاظت‌شده است. این چهارچوب کمکی، مسیر رسیدن به اهداف و مقاصد حفظ تنوع زیستی را هموارتر می‌کند. در فرایند بازگردانی ارزش‌های مناطق حفاظت‌شده، باید بسیار محتاط عمل کرد و این نکته را همواره مدنظر داشت که احیای بوم‌شناختی فرایندی پیچیده و مشکل‌ساز است و مداخلات ما ممکن است نتایج غیرقابل پیش‌بینی را به همراه داشته باشد. چهارچوب راهنما شامل مجموعه‌ای از قواعد است. این قواعد به گونه‌ای طراحی شدند که به جای آنکه صرفاً معرف فرایندهای اساسی باشند، بیشتر تقویت‌کننده چشم‌انداز جامع، همکاری گسترده، برنامه مطمئن و اجرای خردمندانه برنامه برای رسیدن به اهداف موردنظر باشند.

در این کتاب، ما مثال‌های کوچک و مطالعات موردی دقیقی را بیان می‌کنیم که فهم خواننده را از پتانسیل احیای بوم‌شناختی افزایش می‌دهد تا بدین ترتیب برخی از مشکلات را حل کنیم. تا آنجایی که می‌دانیم، این کتاب جامع‌ترین راهنما (نگاشته‌ای) است که تاکنون منتشر شده است و دارای مثال‌های زیادی از احیای بوم‌شناختی مناطق حفاظت‌شده می‌باشد. مایه افتخار ماست که شما را در کشف ایده‌ها، رهنمودها، مثال‌های این‌چنینی و همچنین آزمایش این ایده‌ها در قرن بیست‌ویکم کمک کنیم، درست همانند آیین و سنت یکی از بزرگ‌ترین مردان قرن بیستم؛ ماهاتما گاندی.

اکنون بیش از هر زمان دیگری، واضح است که دستیابی به دیدگاه مشترک از دنیایی که در آن طبیعت، هم حفظ و هم ارزشمند تلقی می‌شود، نیازمند تلاش بسیار زیادی است؛ این تلاش‌ها باید در دو جهت صورت گیرند: حفاظت از آنچه از طبیعت باقی مانده است و دستیابی دوباره به آنچه در طبیعت از بین رفته است. بیشتر تلاش‌های ما در راستای گسترش شبکه مناطق حفاظت‌شده و بهبود مدیریت این مناطق، سرزمین‌ها و آب‌های مابین آن‌ها بوده است. هدف از این تلاش‌ها حل چالش‌های جهانی پیرامون مسئله حفاظت از طبیعت بوده است، اما تا چه اندازه ما قادر به حفاظت از طبیعت هستیم؟ متأسفانه در برخی مناطق، طبیعت، فرهنگ یا دیگر ارزش‌های مشترک مناطق حفاظت‌شده در معرض خطر هستند یا از بین رفته‌اند. البته در بسیاری از موارد امکان احیای مجدد این ارزش‌ها وجود دارد. احیای بوم‌شناختی درون و بیرون مناطق حفاظت‌شده باعث احیای گونه‌ها، اتصال مجدد زیستگاه‌ها به هم، برقراری دوباره فرایندهای زیستی و اعاده سنت‌ها و فعالیت‌های فرهنگی می‌شود و این‌ها خود باعث احیای ارزش‌ها و فواید مناطق حفاظت‌شده خواهند شد. قطعاً احیای بوم‌شناختی کمک شایانی به تحقق دیدگاه مشترک خواهد کرد.

این کتاب چهارچوبی برای کمک به بازسازی مناطق حفاظت‌شده ارائه می‌دهد. هدف از ارائه این چهارچوب، حمایت از مدیران و گروه‌داران در کلیه رده‌های مناطق حفاظت‌شده و حمایت از دولت‌های دخیل در امر

استیو ویزنانت (Steve Whisenant)

رئیس انجمن احیای بوم‌شناختی

برالیو فریرا دی سوزا دیاز (Bráulio Ferreira de Souza Dias)

دبیر اجرایی کنوانسیون تنوع زیستی

نیک لوپوکین (NikLopoukhine)

رئیس کمیسیون جهانی مناطق حفاظت‌شده IUCN

آلن لاتورل (Alan Latourelle)

مدیرعامل پارک‌های کانادا

press.um.ac.ir

سرآغاز: توسعه نوشتار

رهنمودهای احیا در کنگره جهانی حفاظت در سال ۲۰۱۲ بود (IUCN WCPA, 2010).

IUCN WCPA، چندی بعد کارگروه ویژه احیای بوم‌شناختی تشکیل داد که مهم‌ترین مسئولیت آن‌ها این بود که اگر کسی درخواست راهنمایی کرد، او را راهنمایی و کمک کنند. کارگروه ویژه با هدایت و راهنمایی پارک‌های کانادا موفق به همکاری با انجمن احیای بوم‌شناختی (SER)^۲ شد. کارگروه ویژه دارای ۲۵ عضو بود که در بیش از ۱۲ کشور دنیا بودند. مدل‌سازی، برترین رویکرد عملی که در نشست بارسلونا مورد توافق واقع شد، براساس راهبردهای کانادایی (دستورالعمل اصول و راهبردهای احیای بوم‌شناختی در مناطق طبیعی تحت حفاظت کانادا) صورت گرفته بود. راهبردهای کانادایی توسط پارک‌های کانادا و انجمن پارک‌های کانادا (۲۰۰۸) توسعه داده شده بودند. پارک‌های کانادا و انجمن پارک‌های کانادا شرکای زیادی داشتند، از جمله آن‌ها می‌توان به اعضای SER و «شبکه احیا توسط بومیان منطقه، متعلق به SER» اشاره کرد. اعضای SER و شبکه احیا توسط بومیان منطقه متعلق به SER براساس اصل احیای بوم‌شناختی SER فعالیت می‌کردند (۲۰۰۴). این کتاب توسط عده زیادی از مردم شکل گرفته است. در آگوست سال ۲۰۰۹، حدود ۳۰ نفر از مدیران مناطق حفاظت‌شده و دیگر متخصصان احیای بوم‌شناختی از سراسر دنیا در پرت^۳ واقع در استرالیا غربی گرد هم آمدند تا کارگاهی یک‌روزه به منظور ارائه ایده‌های جدید و ورود به مفاد و ساختار کتاب جاری را تشکیل دهند. در اکتبر

هدف از ایجاد این کتاب، هدایت اقدامات مدیران مناطق حفاظت‌شده و سازمان‌های همکاری‌کننده در امر بازگردانی ارزش‌های طبیعی فرهنگی و... این مناطق است. یکی از مهم‌ترین اهداف IUCN و برنامه کار روی مناطق حفاظت‌شده (PoWPA) کنوانسیون تنوع زیستی (CBD)، بازسازی درونی و بیرونی این مناطق است. هدف برنامه «کار روی مناطق حفاظت‌شده کنوانسیون تنوع زیستی (CBD PoWPA)» تشویق دولت‌ها به «ایجاد و تکمیل مقیاس‌های احیا و احیای بوم‌شناختی مناطق حفاظت‌شده» می‌باشد (قسمت ۳-۵-۱ برنامه کار روی مناطق حفاظت‌شده). در چهارمین نشست حفاظت جهانی که در اکتبر سال ۲۰۰۸ در بارسلونای اسپانیا برگزار شد، لزوم وجود راهبردی برای اجرای این مقیاس‌ها به رسمیت شناخته شد. در این نشست اعضای IUCN^۱ به تفکیک‌پذیری رأی دادند و از مدیرکل IUCN درخواست کردند تا راهبرد عملی را برای احیای مناطق حفاظت‌شده ارائه دهد. همچنین در دهمین کنفرانس اعضای CBD که در اکتبر سال ۲۰۱۲ و در ناگویای ژاپن برگزار گردید، به این درخواست تأکید بیشتری شد. در این کنفرانس از کمیسیون جهانی مناطق حفاظت‌شده IUCN درخواست شد تا با دیگر سازمان‌های مرتبط در زمینه بهبود و توسعه راهنمای فنی احیای بوم‌شناختی همکاری کند (قطعنامه X/31، پاراگراف ۳۸۲). همچنین در راستای فراهم‌سازی «راهنمای فنی» بازسازی درونی مناطق حفاظت‌شده، IUCN متعهد به همکاری با «پارک‌های کانادا» و «انجمن احیای بوم‌شناختی» شد. هدف از این همکاری، انتشار

3. Pert

1. International Union for Conservation of Nature
(Society for Ecological Restoration) ۲ انجمن احیای بوم‌شناختی

۲۰۱۰، کارگروه ویژه IUCN WCPA با مسئولیت احیای بوم‌شناختی تشکیل شد. اعضای این نیرو، مشاوره‌هایی را در رابطه با اصول اساسی و ابعاد فنی برترین فعالیت احیای بوم‌شناختی ارائه دادند؛ این مشاوره‌ها براساس (نتایج حاصل از) آزمایش روی مناطق حفاظت‌شده سراسر جهان به‌دست آمده بود. در آگوست سال ۲۰۱۱، تعدادی از اعضای کارگروه ویژه با هدف بررسی و بازبینی متن پیش‌مشاوره، جلسه‌ای را در مریدا (Merida) واقع در مکزیکو تشکیل دادند. این جلسه بعد از برگزاری چهارمین «کنفرانس جهانی احیای مناطق حفاظت‌شده» منعقد شد. در این نشست پیشنهاد شد که از دیگر متخصصان SER و اعضای دبیرخانه CBD جهت همکاری دعوت به‌عمل آید. در ماه می سال ۲۰۱۱ جلسه‌ای غیررسمی متشکل از متخصصان بین‌المللی در ویکتوریای

کانادا تشکیل شد که موضوع بحث این جلسه پیرامون بازسازی و احیا (برگشت به حالت اولیه) بوم‌شناسی با استفاده از تغییرات سریع و جدید بود. حکم این جلسه بحث و گفت‌وگو پیرامون بهترین اقدامات جهت تنظیم اهداف بازسازی و احیا در هنگامی که شرایط بوم‌شناختی به‌سرعت تغییر می‌کنند و بهترین راهبردهای کارکردی (فعالیتی) جهت حمایت از احیا (برگشت به حالت اولیه) در برابر تغییرات بوم‌شناختی مختلف، خصوصاً تغییر اقلیم بود.

بر طبق نتایج به‌دست‌آمده، این کتاب توسط کارن کینلیساید (پارک‌های کانادا)، رئیس کارگروه ویژه احیای بوم‌شناختی IUCN WCPA، مشاوران استغفانی کایرنز، کاروال هال و نیجل دادلی و سواستولتون (تحقیق تعادل، انگلستان) توسعه و بسط داده شد.

سپاسگزاری‌ها

(زمین‌های زنده، آفریقای جنوبی): پیت راینس و جان وان بوچاو (حفاظت کورال کی، انگلستان): جون هوان شین (موسسه تحقیقات جنگل کره) دانیل والوری (WWF، فرانسه): ایان واکر (پارک‌های ویکتوریا، استرالیا) و جان واتسون (اداره حفاظت محیط استرالیای غربی، نماینده IUCN WCPA اقیانوسیه)

مشاوران

کیت بورز (زیستگاه‌های طبیعی، ایالات متحده آمریکا): کلمنت ابن (بنیاد احیای بوم‌شناختی آفریقا، نیجریه): اندرو جان رود اسپینوزا (کمیسیون ملی مناطق طبیعی تحت حفاظت، مکزیک): سارات بابوگیدا (دبیرخانه کنوانسیون تنوع زیستی): جیمز هریس (دانشگاه کرانفیلد، انگلستان): ریچارد هابس (دانشگاه استرالیای غربی، استرالیا): روی «راین» لوئیس III (خدمات محیط زیست لوئیس و شرکت گروه منابع ساحلی، ایالات متحده آمریکا): نیک لوپوخین (IUCN WCPA، کانادا) و کارولینا موریسیا (بنیاد اکوندینا، کلمبیا).

مطالعات موردی، کادرها و تصاویر

آفریقا: ایان واکر (پارک‌های ویکتوریا، استرالیا): جان واتسون (اداره حفاظت محیط استرالیای غربی، نماینده IUCN با تشکر از همه کسانی که در مورد مطالعات موردی، کادرها و نمونه‌ها توضیح دادند یا اطلاعات ارائه کرده‌اند: ساشا الکساندر (انجمن احیای بوم‌شناختی، ایالات متحده آمریکا): مالک حسن علی (مرکز علوم دریایی، دانشگاه بصره، عراق): جیمز آرونسون (مرکز بوم‌شناسی تکاملی و کارکردی،

طیف وسیعی از کارشناسان، دانش و زمان قابل توجهی برای هدایت و توسعه این سند در اختیار ما گذاشتند. در کنار کمیته راهبری WCPA IUCN و کارگروه پروژه، از حدود ۱۰۰ نفر برای ارائه مشاوره و افزودن مطالب دعوت شد. نویسندگان از این افراد به خاطر کمک به این سند سپاسگزارند (از تمامی افرادی که از آن‌ها در لیست زیر نام برده نشده است، عذرخواهی می‌کنیم).

اعضای کارگروه

ریاست: کارن کینلیساید (پارکز کانادا): ساشا الکساندر (انجمن احیای بوم‌شناختی، ایالات متحده آمریکا): جوزف اسمیت آبوت (صنوف پارک‌های ملی جزایر ویرجین بریتانیا، جزایر ویرجین بریتانیا): فتی آیچ (دانشگاه سوس، تونس): ریکاردو میراندا بریتز (انجمن تحقیقات آموزش حیات وحش و محیط زیست، برزیل): داف الد سهلا داف (پارک ملی دیاولینگ، مورتانی، نایجل دادلی (تحقیقات تعادل، انگلستان): گریگری اکرت (سرویس پارک‌های ملی ایالات متحده): هاگ یانگ هتو (IUCN آسیا، سرویس پارک‌های ملی کره): اریک هیگز (دانشگاه ویکتوریا، کانادا): چانگ سوک لی (دانشگاه زنان سئول، کره جنوبی): ساموئل لوی تاجر (آل کلجیا د لافروتا سور، مکزیک): کتی مک کینون (معاون رئیس IUCN WCPA، تنوع زیستی و تغییر اقلیم، انگلستان): دنیس مارتینز (شبکه احیای بومیان، ایالات متحده آمریکا): ادوارد مولر (دانشگاه بین‌المللی همکاری، کاستا ریکا): جوسی پایوینل و توماس هاپالتهو (متساهالیتوس، فلاندا): مایک پاول (گروه تحقیقات احیا رودس، آفریقای جنوبی) و دایتر وندن بروک

(مراقبت از زمین، نیوزلند)؛ جوسی پایوینل (مت ساهالیتوس، فنلاند)؛ فلی پگنر (پارک‌های ویکتوریا، استرالیا)؛ مایک پاول (گروه تحقیقات احیای رودس، آفریقای جنوبی)؛ گری سوندرز (NSW NPWS، استرالیا)؛ سیمون اسمال (سبزکردن استرالیا)؛ راب اسمیت (NSW NPWS، استرالیا)؛ وونو شین (سرویس پارک‌های ملی کره)؛ کاتالین (آکادمی علوم، مجارستان) و ایان واکر (پارک‌های ویکتوریا، استرالیا) و جان واتسون (اداره حفاظت محیط استرالیای غربی، نماینده IUCN WCPA اقیانوسیه) و لوری وین (پارکز کانادا).

جلسه کارگروه Merida 2011

ساشا الکساندر (انجمن احیای بوم‌شناختی، ایالات متحده آمریکا)؛ فتحی آياچ (دانشگاه سوس، تونس)؛ کیت بورز (زیستگاه‌های طبیعی، ایالات متحده آمریکا)؛ دیترو و ن دن بروک (زمین‌های زنده، آفریقای جنوبی)؛ استفانی کایرن (مشاوران رنگلیا، کانادا)؛ فرناندو کاماچو (کمیسون ملی مناطق طبیعی تحت حفاظت، مکزیک)؛ نایجل دادلی (تحقیقات تعادل، انگلستان)؛ کلمن این (بنیاد احیای بوم‌شناختی آفریقا، نیجریه)، سارات بابو گیدا (دبیرخانه کنوانسیون تنوع زیستی)؛ توماس هاپلهتو (مت ساهالیتوس، فنلاند)؛ اریک هیگز (دانشگاه ویکتوریا، کانادا)؛ کارن کنلیساید (پارکز کانادا)؛ ساموئل لوی تچر (الکلیجو دلا فروتترا سور، مکزیک)؛ روی «رابین» لوئیس III (خدمات محیط‌زیست لوئیس و شرکت گروه آمریکا)؛ جو مولنگوی (دبیرخانه کنوانسیون تنوع زیستی)؛ کارولینا مورسیا (بنیاد اکوندینا، کلمبیا)؛ سو استولتن (تحقیقات تعادل، انگلستان) و ایان واکر (پارک‌های ویکتوریا، استرالیا).

مشاوره تخصصی ویکتوریا ۲۰۱۱ در مورد احیا در شرایط تغییر سریع

ساشا الکساندر (انجمن احیای بوم‌شناختی، ایالات متحده آمریکا)؛ کیت بورز (زیستگاه‌های طبیعی، ایالات متحده آمریکا)؛ استفانی کایرن (مشاوران رنگلیا، کانادا)؛ کارول هال (کانادا)؛ جیمز هریس (دانشگاه کرانفیلد، انگلستان)؛ اریک هیگز (دانشگاه ویکتوریا، کانادا)؛ ریچارد هابس (دانشگاه غرب استرالیا، استرالیا)؛ کارن کنلیساید (پارکز کانادا)؛ هدر مک کی (رامسر، ایالات متحده آمریکا)؛ استیفن مورفی (دانشگاه واترلو، کانادا) و کتی سودینگ (دانشگاه ایالتی کالیفرنیا، برکلی، ایالات متحده آمریکا).

فرانسه و رئیس سیاست‌گذاری انجمن بین‌المللی احیای بوم‌شناختی)؛ آن بیرچ (حفاظت از طبیعت، ایالات متحده آمریکا)؛ کیت بورز (زیستگاه‌های طبیعی، ایالات متحده آمریکا)؛ ریکاردو میراندا (دبیرتر انجمن تحقیقات آموزش حیات وحش و محیط‌زیست، برزیل)؛ لیندا بر (مشاور، کانادا)؛ داف الد سله داف (پارک ملی دیاولینگ، موریسانی)؛ کینگ دیکسون (پارک و باغ گیاه‌شناسی کینگز، استرالیا)؛ نادیا المظفر فوزی (دانشگاه بصره، عراق)؛ گ. گوک (پارک لنجسکوپوچ پولیه، کرواسی)؛ اولیویه همرلینک (IUCN)؛ هگ یانگ هئو (IUCN آسیا، سرویس پارک‌های ملی کره)؛ اریک هیگز (دانشگاه ویکتوریا، کانادا)؛ گرگ هاوولند (حفاظت جزیره، کانادا)؛ ایلپو هولمن (مرکز توسعه اقتصادی، حمل و نقل و محیط‌زیست آیوسیمما، فنلاند)؛ دونگ هیوک جونگ (مرکز احیای گونه‌ها SRC)، سرویس پارک‌های ملی کره)؛ آیلدا کتو (انجمن حفاظت از جنگل‌های بارانی استرالیا، استرالیا)؛ هانس کین (پارک ملی وروالتانگ بایریشچر والد، آلمان)؛ اندروکنپ (برنامه جنگل‌های wfi، آفریقای جنوبی)؛ ماری جوزی لایرت (پارکز کانادا)؛ روی «رابین» لوئیس III (خدمات محیط‌زیست لوئیس و شرکت گروه منابع ساحلی، ایالات متحده آمریکا)؛ ساموئل لوی تچر (آل کلجیو دلا فروتترا سور، مکزیک)؛ دنیس مارتینز (شبکه احیای بومیان، ایالات متحده آمریکا)؛ مایک پاول (مؤسسه احیای رودس آفریقای جنوبی)؛ آلیسون اسکات (طراحی آلیسون اسکات، کانادا)؛ اندرو اسکونو (ECOSOL-GIS آفریقای جنوبی)؛ آندره سوینک (معاون منطقه‌ای IUCN WCPA در اروپا)؛ دانیل والیوری (WWF، فرانسه)؛ دیترو و ن دن بروک (زمین‌های زنده، جنوبی WCPA اقیانوسیه) و لوری وین (پارکز کانادا).

شرکت‌کنندگان کارگاه کارشناسی / جلسه تعیین محدوده کار پرت در سال ۲۰۰۹

ساشا الکساندر (انجمن احیای بوم‌شناختی، ایالات متحده آمریکا)؛ کیت بورز (زیستگاه‌های طبیعی، ایالات متحده آمریکا)؛ ریکاردو میراندا (دبیرتر انجمن تحقیقات آموزش حیات وحش و محیط‌زیست، برزیل)؛ نیک دیویدسن (رامسر، سوئیس)؛ کلمن این (بنیاد احیای محیط‌زیست آفریقا، نیجریه)؛ جورج گان (SER، ایالات متحده آمریکا)؛ جیم هریس (دانشگاه کرانفیلد، انگلستان)؛ اریک هیگز (دانشگاه ویکتوریا، کانادا)؛ کارن کنلیساید (پارکز کانادا)؛ دیوید لمب (دانشگاه کوئینزلند، استرالیا) و کمیسون مدیریت اکوسیستم IUCN، استرالیا)؛ کالین مورک

زنان سئول، دانشگاه کره جنوبی؛ ساموئل لوی تچر (الکلجو دلا فروتترا سور، مکزیک)؛ روی «رابین» لوئیس III (خدمات محیط‌زیست لوئیس و شرکت گروه منابع ساحلی، ایالات متحده آمریکا)؛ کتی مک‌کینون (معاون IUCN WCPA، تنوع‌زیستی و تغییرات اقلیمی، انگلستان)؛ ایگناکیو مارچ (حفاظت از طبیعت، مکزیک)؛ استیو مک‌کول (دانشگاه مونتانا، ایالات متحده آمریکا)؛ استفن مورفی (دانشگاه واترلو، کانادا)؛ هلن نینگ (دانشگاه کنتبرت، انگلستان)؛ ری نایاس (حفاظت جزیره، استرالیا)؛ کریستال نوک (شیلات و اقیانوس‌های کانادا)؛ میریام ترزا نونز (کمسیون ملی مناطق طبیعی حفاظت‌شده، مکزیک)؛ آنخل عمر اورتیز (کمسیون ملی مناطق طبیعی حفاظت‌شده، مکزیک)؛ نانسی وودفیلد پاسکو (صندوق پارک‌های ملی جزایر ویرجین)؛ لی پاگنی (گروه تخصصی ایگوآنا IUCN SSC و گروه تخصصی توریسم و مناطق حفاظت‌شده IUNC WCPA)؛ ریچارد پایت (پارکز کانادا)؛ دیو پرچارد (تیم بررسی علمی و فنی رامسر)؛ جوهان پوتس (پارک‌های ملی طبیعی، کلمبیا)؛ یوهانرنجر (پارکز کانادا)؛ براون ریوز (آژانس پارک‌های دماغه شرقی و گردشگری، آفریقای جنوبی)؛ دیو رینولدز (IUCN برنامه جهانی مناطق حفاظت‌شده)؛ اندرو جان رودزاسپینوزا (کمسیون ملی مناطق طبیعی حفاظت‌شده، مکزیک)؛ فرناندو کاماچو ریکو (کمسیون ملی مناطق طبیعی حفاظت‌شده، مکزیک)؛ نیک رابرتز (انجمن پارک‌های ملی ویکتوریا، استرالیا)؛ ترور ساندویت IUCN (برنامه جهانی مناطق تحت حفاظت)؛ پیت سینکینز (پارک ملی کوهستانی رایدینگ، کانادا)؛ ایلا اسمیت (پارکز کانادا)؛ آندره سوینچ (پارک طبیعت سکوج سالیئا، اسلوونی و رئیس وقت IUCN WCPA در اروپا)؛ کارول سنت لوران (برنامه حفاظت از جنگل IUCN)؛ ونسا والدز (صندوق حفاظت از طبیعت مکزیک، مکزیک)؛ پیتز ولنتاین (دانشگاه جیمز کوک، استرالیا)؛ دانیل والوری (WWF، فرانسه)؛ دیتز ون دن بروک (زمین‌های زنده، آفریقای جنوبی)؛ کریستین ویلیار (کمسیون ملی مناطق طبیعی حفاظت‌شده، مکزیک)؛ ادوین وانیونی (سرویس حیات‌وحش، کنیا)؛ لوری وین (پارکز کانادا)؛ راب وایلد (گروه تخصصی ارزش‌های فرهنگی و معنوی IUCN WCPA)؛ مایک وونگ (پارکز کانادا)؛ استفن وودلی (برنامه جهانی مناطق حفاظت‌شده IUCN) و گریم وربویز (کوه‌ها و حفظ ارتباطات IUCN WCPA).

همچنین، افراد زیر دیدگاه‌ها و توصیه‌های خود را در مورد پیش‌نویس با ما در میان گذاشته‌اند:

به‌علاوه افرادی که در بالا ذکر شد، نویسندگان تمایل دارند از افرادی که در مورد پیش‌نویس‌ها دیدگاه‌های خود را بیان کرده‌اند، تشکر کنند: جیمز آرونسون (مرکز بوم‌شناسی تکاملی و کارکردی، فرانسه و رئیس سیاست‌گذاری، انجمن بین‌المللی احیای بوم‌شناختی)؛ ماریانا بلات (کمسیون ملی مناطق طبیعی تحت حفاظت، مکزیک)؛ هری ییگز (کارگروه آب شیرین IUCN WCPA)؛ گرازیا بورینی (معاون صندوق IUCN CEESP، هماهنگ‌کننده کنسرسیوم ICCA)؛ لیندا بور (مشاور، کانادا)؛ هرناندو کابرال (حفاظت طبیعت، مکزیک)؛ آلدادرا کالزاده (کمسیون ملی مناطق طبیعی تحت حفاظت، مکزیک)؛ خوان کارلوس کاسترو (کمسیون ملی مناطق طبیعی حفاظت‌شده، مکزیک)؛ کالین کوریگان (UNEP-WCMC، انگلستان)؛ فرانسوا دوکلو (پارکز کانادا)؛ کاترین دومیچل (پارکز کانادا)؛ ایون ایکوری (حفاظت از طبیعت، مکزیک)؛ وین اولکن (آژانس پارک‌ها و گردشگری شرق دماغه، آفریقای جنوبی)؛ کوین آروین (گروه تخصصی تالاب‌ها، تالاب بین‌المللی، ایالات متحده آمریکا)؛ روبرت اسپالالانتی (کمسیون ملی مناطق طبیعی حفاظت‌شده، مکزیک)؛ سام فریرا (پارک‌های ملی آفریقای جنوبی، آفریقای جنوبی)؛ خوان مانوئل (مکزیک)؛ ناتالی گانون (پارکز کانادا)؛ ماریا دل کارمن گارسیا (کمسیون ملی مناطق طبیعی حفاظت‌شده، مکزیک)؛ تاد گلوبیا (پارکز کانادا)؛ امیلی گونزالس (پارکز کانادا)؛ ماریو گونزالس اسپینوزا (الکلجو دلا فروتترا سور، مکزیک)؛ کریستین گونزی (رئیس شورای ملی پارک‌های ملی استرالیا، استرالیا)؛ جویس گولد (گردشگری، پارک‌ها و تفرج آلبرتا، کانادا)؛ توماس هاپالاهتو (مت‌ساهالیتوس، فنلاند)؛ هانگ یانگ هتو (IUCN آسیا، سرویس پارک‌های ملی کره)؛ مارک‌هاکینگز (دانشگاه کوئینزلند، استرالیا)؛ رابرت هوفت (دبیرخانه کنوانسیون تنوع‌زیستی)؛ بریار هونس (پارکز کانادا)؛ آیل کتو (حفاظت از جنگل‌های استرالیا جامعه وارز، استرالیا)؛ اد جگر (پارکز کانادا)؛ اندرو نیپ (برنامه جنگل‌های WF، آفریقای جنوبی)؛ دیوید لمب (دانشگاه کوئینزلند، استرالیا و کمسیون مدیریت اکوسیستم IUCN، استرالیا)؛ دانیل فلیپ آلوارز لاوترر (وزارت محیط‌زیست، شیلی)؛ چانگ سو لی (دانشگاه

press.um.ac.ir